

AIKIDO AIKIKAI

Aikido yra tradicinis japonų kovos menas, įkurtas Morihei Uešiba. AI reiškia harmonija, KI – fizinę ir dvasinę energiją, DO – kelią. Uešiba Morihei O'Sensei įkūrė Aikido kaip nedalomą visumą iš ginklų (kardas, lazda) ir savignyos veiksmų tuščiomis rankomis. Aikido, kaip kovos meno tikslas – ugdyti save kaip asmenybę, tobulinti charakterį, naudojant kovos meno techniką, kaip priemonę tikslui pasiekti.

Pamatiniai Aikido principai yra iniciatyvių veiksmų perėmimas ir išlaidymas, sugebėjimas nesipriešinti tiesiogiai – jėga prieš jėgą, galimybė užbėgti už akių partnerio veiksams, gebėjimas nuspėti ataką ir konfliktingą situaciją, mokėjimas orientuotis ir efektyviai veikti streso metu, ypač kai reikia atsižvelgti į keletą grėsmės šaltinių. Tai veiksminga ir efektyvu žmonių tarpusavio sąveikoje, visuomeniniuose santykiuose (šeima, darbas ir t.t.) ir individo dvasinėje savirealizacijoje.

Aikido pristato Kauno Aikido ir Kendo klubas „Aiki Shuren Dojo“; treneris Edgaras Indra, 3 dan Aikido, 1 kyu Kendo.

KYOKUSHIN KARATE

Kyokushin karate įkūrėjas – pasaulinio garso legenda Masutacu Ojama. Jis labai sielojosi, kad tradicinis kovos menas praranda savo esmę, todėl ėmėsi kurti savo karate stilių, paremtą jėga ir ištverme. Po ilgų treniruočių kalnuose ir senovės išminčių knygų skaitymo, 1953 m. Japonijoje M. Ojama įkūrė savo karate mokyklą, pavadindamas savo stilių KYOKUSHINKAI, t. y. „Galutinis susijungimas su tiesa“. Šio stiliaus tikslas – savo silpnybių, baimių ir kitų žemosios prigimties įpročių nugalėjimas, išgryninant tai, kas yra Tikra ir Amžina, kas žmogui leidžia vadintis žmogumi. Karate mokyklose kovos dvasios ir žinių semiasi įvairaus amžiaus ir skirtingų profesijų žmonės. Jų tikslas – pažinti save ir kovos meną. Kauno Kyokushin karate klubas „Rifas“ – vienas stipriausių klubų Lietuvoje, priklausantis Lietuvos kyokushin karate federacijai, vienijančiai per 30 klubų. Klubo prezidentas Ričardas Poška – daugkartinis Europos čempionatų prizininkas. Šiame klube išugdyta daug prizininkų, tame tarpe ir Pasaulio čempionė Margarita Čiuplytė.

DZIUDO

Dziudo imtynių kūrėjas yra japonas Džigoro Kano. Šis neaukšto ūgio, prakaulaus sudėjimo (ūgis 150cm, svoris 48kg) žmogus sukūrė savą imtynių mokyklą ir davė jai naują pavadinimą. Iš daugelio džjudžitsu, karatė ir kitų imtynių veiksmų jis atrinko pačius efektyviausius ir geriausius, atmetė pavojingus. Dž. Kano sukūrė savisaugos elementus bei metimų sistemą ir suteikė šiai imtynių rūšiai sportinį pobūdį, sudarė varžybų taisykles. Jis skyrė labai daug dėmesio sportininko moralinėms ir psichologinėms savybėms. Iš pradžių į šią Džigoro Kano mokyklą buvo žiūrima nepalankiai, bet kai geriausias Dž. Kano mokinyš Širo Saigo oficialiose varžybose nugalėjo visus savo priešininkus, kovos metu naudojusių įvairius džjudžitsu ir karatė veiksmus, ši mokykla sulaukė pripažinimo. Taigi iš džjudžitsu (samurajų savignyos sistemos) Japonijoje 1882m. atsirado dziudo.

KENDO

Kendo istorija siekia XII amžių, kai senosios Japonijos kariai savo pergales grindė trimis sąvokomis: garbė, ištikimybė, drąsa. Jie niekino bailumą, niekada neatsukdavo nugaros priešui ir nebėgdavo iš mūšio lauko. Jie visada buvo pasiruošę susitikti su priešu akis į akį.

XVII amžiuje, suvienijus Japoniją, prasidėjo 260 metų trukęs šalies kultūros pakilimas. Tų laikų ramus gyvenimas sukūrė sąlygas kario kardo meną paversti savęs tobulinimo menu.

Kendo kovos menas kaip mokymo priemonė buvo įtraukta į visos Japonijos vidurinių ir aukštųjų mokyklų mokslo programą. Toks sprendimas – neatsitiktinis, savo istorija ir morale šis kovos menas sugebėjo milijonus žmonių prikelti naujam gyvenimo etapui. Kendo išsaugojo Tekančios Saulės šalies tautos dvasios vertybes sunkiu Japonijai laikotarpiu.